

РЕШЕНИЕ

№ 26065

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 24.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **6132** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 45в, ал. 5 във вр. ал. 1 във вр. чл. 45б, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба от Й. Ю., гражданин на Т., от мъжки пол, [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], настанен в помещение от затворен тип към ДАБ при МС, ТЦ-село Пъстрогор, срещу Решение № РПЗТ-22/28.04.2026г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), с което на основание чл. 45в, ал. 1 във вр. чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, е настанен в помещение от затворен тип към ДАБ - МС до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност и необоснованост на оспорения административен акт. Твърди се, че обжалваното решение е немотивирано, постановено е в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Поставен е акцент върху липсата на мотиви, изложени от административния орган относно прилагането на по-лека от предвидените мерки, какво и неизясняването на релевантните факти. Моли съда за отмяна на оспореното Решение на председателя на ДАБ - МС.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява.

Ответникът, председателят на Държавна агенция за бежанците, редовно призован, се представлява от юрк. Х., който изцяло оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София-град, Първо отделение, 63-ти състав, след като извърши цялостна проверка и оценка на събрания и относим към предмета на спора доказателствен материал, в

контекста на възраженията и становищата на страните, прие за установено от фактическа страна: На 28.04.2026г. е подадена молба за предоставяне на международна закрила по описа на РПЦ-Х. от Й. Ю., гражданин на Т., от мъжки пол, [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН]. На същата дата чуждият гражданин е регистриран като лице, търсещо закрила в Република България.

В ДАБ при МС е постъпило писмо с Вх. № КП-04-2481/27.04.2026г. от Главна дирекция „Гранична полиция“ (ГДГП) - МВР, с което е предоставена информация за чуждия гражданин Й. Ю.. На 25.04.2026г., в 07:45 ч., на ГП („К.-Нугру Вода“ на българските гранични власти са предадени две лица - турски граждани, както следва: 1. У. У., [дата на раждане] в Т.; 2. И. Н. А., [дата на раждане] . в Т.. При задържането им чужденците са заявили, че са избягали от затвор в Т.. На същите са наложени ПАМ „Връщане до страна на произход - Т.". На 27.04.2026г. турските граждани са депозирали молби за международна закрила в Република България пред служители ГПУ Генерал Т..

Във връзка с изложеното и опасността лицето да се укрие или напусне територията на страната, е направено предложение чуждият гражданин да бъде настанен в помещение от затворен тип към ДАБ, с цел установяване на факти и обстоятелства, на които се основава молбата му за международна закрила.

Издадено е оспореното Решение № РПЗТ-22/28.04.2026г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), с което на основание чл. 45в, ал. 1 във вр. чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, жалбоподателят е настанен в помещение от затворен тип към ДАБ - МС до отпадане на основанията или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила. В мотивите на решението се сочи, че след анализ на наличната информация за лицето и цялостното му поведение, са налице основания да се счита, че има опасност чуждият гражданин да се укрие. Вземайки предвид обстоятелствата, че Й. Ю. е влязъл на територията на Република България като сезонен работник и не е подал молба за международна закрила, а това се случва след като спрямо него са наложени ПАМ, както и че чужденецът е направил опит за незаконно преминаване на държавната граница при напускане на страната, може да се предположи, че подаването на молба за международна закрила от лицето е само и с цел осуетяване на процеса по изпълнение на наложената му ПАМ.

Решението е връчено на жалбоподателя на 28.04.2026г. в присъствието на преводач.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, послужила като основание за образуване на настоящото производство, е процесуално допустима. Подадена е на 08.05.2026г. от адресата на оспорения административен акт, в предвидения преклузивен срок в чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. чл. 45в, ал. 5, изр. първо от ЗУБ, от надлежна страна - участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат неговите законни права и интереси.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 45в, ал. 1-3 ЗУБ чужденец, търсещ международна закрила, се настанява в център от затворен тип с мотивирано решение на председателя на Държавната агенция за бежанците, след преценка за принадлежността му към уязвима група. Решението по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за настаняването, реда и срока за обжалване, както и възможността за предоставяне на безплатна правна помощ и представителство.

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – председателя на ДАБ съгласно чл. 45в, ал. 1 ЗУБ. Същото е мотивирано от фактическа и правна страна съобразно чл. 45в, ал. 3 ЗУБ. Липсват данни за допуснати в административното производство съществени процесуални нарушения - такива, които съществено са накърнили правото на защита на чуждия

гражданин, или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл.

Съгласно приложимата норма на чл. 45а ЗУБ за своевременно разглеждане на молбата за международна закрила или за осигуряване участието на чужденеца, търсещ такава закрила, председателят на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице може да разпорежи задължително явяване на чужденеца на всеки две седмици по време на производството пред длъжностно лице от агенцията. В чл. 45б, ал. 1 ЗУБ е предвидено, че когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най - кратък срок в център от затворен тип, при наличие на някоя от изрично посочените в т. 1 – т. 4 предпоставки, включително за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие.

Административният орган е направил анализ на наличната информация за чужденеца и на цялостното му поведение, а именно фактът, че Й. Ю. е влязъл на територията на Република България като сезонен работник и не е подал молба за международна закрила, а това се случва след като спрямо него са наложени ПАМ, както и че чужденецът е направил опит за незаконно преминаване на държавната граница при напускане на страната, може да се предположи, че подаването на молба за международна закрила от лицето е само и с цел осуетяване на процеса по изпълнение на наложената му ПАМ.

Изложеното е правилно квалифицирано от органа като основание по чл. 45в, във връзка с чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ за настаняване в център от затворен тип за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие (т. 2).

Съгласно легалната дефиниция на пар.1, т. 15 от ДР на ЗУБ „сериозна опасност от укриване на чужденец“ е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че чужденецът ще се опита да се укрие. Такива данни може да са налице, когато чужденецът: не може да бъде намерен на разрешения му адрес, напуснал е без разрешение определената му зона или център за настаняване, не се е явил без уважителна причина пред длъжностно лице от Държавната агенция за бежанците в изпълнение на приложена мярка по чл. 45а, нарушил е забраната за влизане в граничната зона, направил е опит да напусне или е напуснал страната, както и други данни. В приложимата норма - в чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, се изисква да съществува само „опасност от укриване“, без да се преценява степента на опасността. Анализът на фактическите обстоятелства относно поведението на чуждия гражданин, потвърждава тезата на административния орган за наличие на сериозна опасност чуждият гражданин да се укрие, което от своя страна възпрепятства налагане на по-леката мярка по чл. 45а от ЗУБ.

И. на чл. 142, ал. 1 от АПК предвижда, че преценката за материална законосъобразност следва да се извърши към момента на издаване на административния акт. Оспореното решение е обосновано с официално предоставената информация от Дирекция „Миграция“ и приложените към административната преписка документи, въз основа на които са установени основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Националните разпоредби на чл. 45а-45в от ЗУБ са съответни на съюзните, уредени в чл. 8 – чл. 10 от Директива 2013/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила (Директива 2013/33/ЕС). Нормите на чл. 8, пар.2 и пар.3, б. "б" от Директива 2013/33/ЕС уреждат идентични предпоставки за задържане – когато не могат да бъдат приложени ефективно по-леки

принудителни алтернативни мерки, въз основа на преценка на всеки случай поотделно, с цел установяване на елементите, на които се основава молбата за международна закрила, което не би могло да бъде извършено, ако няма задържане, особено когато съществува риск кандидатът да се укрие.

Фактът, че жалбоподателят е влязъл на територията на Република България като сезонен работник и не е подал молба за международна закрила, а това се случва след като спрямо него са наложени ПАМ, както и че чужденецът е направил опит за незаконно преминаване на държавната граница при напускане на страната, е указание, че спрямо него не може да се приложи по-леката мярка по чл. 45а от ЗУБ - задължително явяване на чужденеца на всеки две седмици пред длъжностни лица на ДАБ, тъй като тя не би осигурила участието му в административното производство за международна закрила. Преценката на същите обстоятелства като такива, които са указание за наличие на опасност от укриване на чужденеца не е пречка за налагането на процесната мярка по чл. 45б, ал. 1, т.2 от ЗУБ. Липсват данни в административната преписка, че чужденецът принадлежи към „уязвима група“ по смисъла на чл. 45в, ал. 2 от ЗУБ, вр. пар.1, т. 17 от ДР на ЗУБ.

Срокът, за който се налага мярката по чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ, е уреден по идентичен начин в съюзното и националното законодателство. Съгласно чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ настаняването е за възможно най-кратък срок, като нормата на чл. 45г, ал. 1 от ЗУБ предвижда, че настаняването в център от затворен тип продължава до отпадане на съответното основание по чл. 45б, ал. 1. По силата на чл. 9, пар.1 от Директива 2013/33/ЕС кандидатът се задържа единствено за възможно най-кратък срок и задържането продължава само докато са приложими основанията, предвидени в чл. 8, пар.3 от директивата.

Съгласно чл. 45а от ЗУБ целта на мерките, прилагани спрямо чужденците, търсещи международна закрила, е своевременно разглеждане на молбата за международна закрила или осигуряване участието на чужденеца в производството за закрила. Съвместното тълкуване на разпоредбите, уреждащи продължителността на мярката „за възможно най-кратък срок“ по чл. 45б, ал. 1, вр. чл. 45г, ал. 1 от ЗУБ и по чл. 9, пар.1 от Директива 2013/33/ЕС, с тази на чл. 45а от ЗУБ, уреждаща целта ѝ – за осигуряване на участие на чуждия гражданин в производството за закрила, навежда съда на извод, че начинът, по който е формулиран диспозитивът на оспореното решение „до отпадане на основанията или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила“ не е в нарушение на съюзните норми. След като крайният срок и в двата случая е докато са приложими основанията, предвидени в член 8, параграф 3 от Директива 2013/33/ЕС" (чл. 9, пар.1 от директивата), респ. "до отпадане на съответното основание по чл. 45б, ал. 1" (чл. 45г, ал. 1 от ЗУБ), то не е налице накърняване на основни права и свободи на лицето. Допълнителни гаранции в тази насока са задълженията, уредени в чл. 45г, ал. 2 от ЗУБ за ежесечна проверка за наличие на основанията за настаняване по чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ, както и по чл. 45г, ал. 3 от ЗУБ за преразглеждане на решението за настаняване от страна на председателя на ДАБ, което може да се извърши, освен служебно, и по искане на чужденеца, търсещ международна закрила. По изложените съображения съдът намира, че не са допуснати твърденията в жалбата за нарушение на правото на Европейския съюз.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът приема, че случаят на Й. Ю. е преценен индивидуално по смисъла на чл. 45б, ал. 1 ЗУБ, респ. по отношение на него е доказано основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ. По изложените съображения оспорването следва да бъде отхвърлено.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ, Административен съд София – град, Първо отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Ю., гражданин на Т., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], настанен в помещение от затворен тип към ДАБ при МС, ТЦ-село Пъстрогор, срещу Решение № РПЗТ-22/28.04.2026г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), с което на основание чл. 45в, ал. 1 във вр. чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, е настанен в помещение от затворен тип към ДАБ - МС до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: